

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ – СВЯТО ОБ'ЄДНАННЯ

Століттями розірваний український народ у 1919 році визволився з неволі – Наддніпрянина вийшла з Російської, а Західна Україна – з Австро-Угорської імперій – і воз'єднався на своїй землі в єдиній Українській державі. На честь цієї події 22 січня в Україні відзначають День соборності.

На жаль, чимало людей у нашому суспільстві вважає, що в цьому святі немає особливого значення. Та це далеко не так. Це було не просто підписання Акту Злуки Української Народної та Західно-Української Народної Республік, та навіть IV Універсалу!.. Насправді це був великий крок, який став

апogeєм руху об'єднання українського народу. Люди знов змогли відчути себе вільними та незалежними.

У сучасній Україні День Соборності став державним святом у 1999 році. Відтоді почали влаштовувати масові акції. Люди збиралися разом та влаштовували «живі ланцюги», тримаючи один одного за руки, таким чином об'єднуючи між собою два береги Дніпра. Уперше такий «ланцюг» між Києвом та Львовом було створено ще в 1990 році, тоді в ньому взяла участь майже мільйон людей!

Від дня Акта Злуки минуло 101 рік. Більш ніж сторіччя ми змушені продовжувати важку боротьбу за свободу своєї нації. Со-

борність України в сучасному, багатомірному розумінні пролягає від територіальної цілісності до громадянської консолідації. Що заважає нам об'єднатися та зробити рішучий крок? Чому би не приєднатися до особливої акції «ланцюгів», або хоча б надіти на руку синьо-жовту стрічку, щоб пробудити в собі та оточуючих потужний дух патріотизму?

Наше завдання – зберегти й примножити державотворчий потенціал ідеї соборності, як запоруки нерозривності та єдності українського народу, економічного й духовно-культурного розвитку України.

Софія Войтко

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ І ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ»

ВІТАЮТЬ

асистентів кафедри КМСІТ

**СУКОВУ
ТЕТЯНУ ОЛЕКСАНДРІВНУ,
ГУЗЕНКА
ДЕНИСА ЄВГЕНОВИЧА**

з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук, який відбувся 23 грудня 2019 р. у ДДМА.

АКАДЕМІЯ СТАЄ БЛИЖЧЕ ДО ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ

У другому та третьому корпусах Академії завершується установка пандусів. Керівництво ДДМА виділило кошти для реалізації проекту, щоб люди з інвалідністю комфортно почувалися в стінах нашої Академії. Окрім цього, згідно з постановою КМУ «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяль-

ності закладів освіти», усі ЗВО України мають бути облаштовані пандусами. І ми тепер відповідаємо цим умовам.

Роботи з благоустрою Академії на цьому не закінчуються. В аудиторіях продовжують установлювати нові пластикові вікна. Буде тепло й затишно.

Катерина Кочерова

КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ: ПІДСУМКИ РОКУ

Підсумки роботи Академії за рік, що минув, підбили на Конференції трудового колективу ДДМА, яка відбулася 13 січня. Було розглянуто звіт ректора Віктора Ковальова про діяльність нашого вишу у 2019 році.

Завданням Академії на найближчу перспективу залишається рівноправне входження до європейського освітнього та наукового простору. Саме на це спрямована Концепція стратегічного розвитку Академії на період 2010–2020 років, з метою виконання якої і проводяться щорічні заходи.

У своєму виступі Віктор Ковальов зазначив, що Академія позиціонує себе в освітньому просторі як лідера Донецької і Луганської області. Особлива

увага у 2019 році приділялася підвищенню результативності наукових досліджень, забезпеченню високої якості підготовки фахівців, посиленню ролі Академії як центру освіти та культури, соціальному захисту й соціальній підтримці учасників освітнього процесу, розвитку матеріально-технічної бази, забезпеченню фінансової стабільності Академії. Протягом року в Академії проходили акції та заходи, спрямовані на об'єднання колективу навколо цінностей

демократії, патріотизму та національної ідентичності.

У звіті наведено інформацію про основні результати діяльності з організації наукових досліджень та інноваційної діяльності, удосконалення освітнього

процесу, кадрового забезпечення навчальної та виховної роботи, підготовки фахівців і кадрів вищої кваліфікації, міжнародної активності, культурно-просвітницької діяльності, фінансового стану, виконання умов колективного договору. Із звітом можна ознайомитися на сайті Академії.

Іншими питаннями Конференції було обрання виборних представників до складу вченої ради

ДДМА замість вибухливих та внесених змін до проекту Статуту Академії у зв'язку із перейменуванням Дружківського машинобудівного технікуму, який є структурним підрозділом ДДМА, у Дружківський фаховий коледж ДДМА і зміни назви нашого вишу іноземними мовами (наприклад, англ. мовою – Donbas State Engineering Academy).

Власн. інф.

НАШИМ СТУДЕНТАМ НЕМАЄ РІВНИХ У КРЕАТИВІ

З 17 по 19 грудня у Святогірську проходив обласний форум лідерів студентського самоврядування «Веселка». Протягом трьох днів студенти 12 вишів Донеччини відвідували психологічні тренінги з лідерства, обговорювали стратегію розвитку молодіжної політики області, розгадували ребуси, грали в тематичного крокодила, знімали ролики на соціальні теми й багато іншого.

Організаторами заходу виступило студентське самоврядування ДДМА, за підтримки профкому Академії та Управління сім'ї, молоді та масових заходів національно-патриотичного виховання ДОНОГА.

Нашу Академію представляли Олександр Красюк (ФК-16-1), Владислав Іванченко (МВС-18-м), Катерина Федоренко (ОА18-1), Марія Кононенко (МН-18-1), Олександр Миронов (МАШ-19-1).

За участь у змагальній частині форуму – а це презентація команди, створення соціального ролика, конкурси «Крокодил», ребусів, приготування студентської страви, – переможцем форуму стала команда ДДМА «Тормоза. Торможение – тоже движение!».

Як розповіли наші студенти, на форумі дуже інформа-

тивним були тренінг про створення молодіжних центрів і розповідь про прийом сту-

дентів на роботу в облдержадміністрацію.

Вікторія Лебединська

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ І ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ»

ЩИРО ВІТАЮТЬ ЮВІЛЯРІВ ГРУДНЯ:

Величко Олену Вікторівну,
інспекторку канцелярії,

Кінгенка Миколу Івановича,
доцента кафедри основ проектування машин,

Лосік Тамару Миколаївну,
завідувачку підкурсами,

Савченка Олега Костянтиновича,
старшого викладача кафедри обробки металів тиском,

Чередниченко Валентину Іванівну,
лаборантку кафедри АММ

АКАДЕМІЯ СТАЛА ПЕРЕМОЖЦЕМ ОБЛАСНОЇ УНІВЕРСІАДИ

Про це й не тільки говорили на семінарі-наradі обласного комітету фізичного виховання та спорту МОН України, який відбувся наприкінці грудня в Музеї спортивної слави ДДМА. На нараді підбили підсумки 2019 року, запланували змагання на наступний рік, а також озвучили напрямки роботи міністерства в спортивній сфері на майбутні п'ять років. Основні задачі в розвитку фізкультури й спорту – це залучення інвестицій, створення спортивної інфраструктури, створення конкурентного ринку спортивних послуг та діджиталізація.

Приємною подією стало нагородження нашого студента спеціальності «Фізичне виховання та спорт», майстра спорту міжнародного класу Андрія Гарбара Подякою Міністерства освіти і науки України за особистий внесок

у піднесення міжнародного авторитету України.

Підбили також підсумки універсіади серед студентів університетів, академій та інститутів Донецької області. Цього року в універсіаді взяли участь 6 вишів у 13 змаганнях із 8 видів спорту. Тож за результатами в загальному командному заліку на 4-му місці опинилася ДонНАБА, 3-є місце посів ДонНМУ, на 2-му місці – ДДПУ. Переможцем універсіади вже четвертий рік поспіль стає наша Академія.

За сумлінну працю й вагомий внесок у розвиток фізичного виховання у виші Подякою обласного комітету фізичного виховання та спорту МОНУ нагороджений завідувач кафедри фізичного виховання та спорту ДДМА Олег Олійник.

Вікторія Лебединська

«БРОНЗА» НА ЧЕМПІОНАТІ УКРАЇНИ З ШАХІВ

У нашій шахістці – ще одна нагорода. Студентка спеціальності «Фізичне виховання та спорт», майстерка спорту міжнародного класу Олена Мартинкова посіла 3-є місце у фіналі чемпіонату України з класичних шахів серед жінок.

Чемпіонат проходив у Луцьку з 9 по 19 грудня й зібрав різновікових майстринь спорту з шахів із Тернопільської, Одеської, Дніпропетровської Харківської і Донецької областей та Києва. До фіналу увійшли 10 спортсменок.

Як розповіла Олена, вона своїм результатом дуже задоволена: «Я беру участь у цих змаганнях уже втретє, і кожен раз покращую свій результат. І це приємно, бо з мною грають і заслужені майстрині, і гроїсмейстерки, які набагато старші й досвідченіші за мене».

Вікторія Лебединська

ВІЦЕ-ЧЕМПІОН ІЗ «ЩО? ДЕ? КОЛИ?» І ПІВФІНАЛІСТ «БРЕЙН-РИНГУ»

5 січня в Барвінковому відбувся традиційний фестиваль інтелектуальних ігор, цього разу присвячений 25-річчю зародження інтелектуально-ігрового руху в цьому місті, під назвою «Кубок легенд». Також традиційними гостями на цьому святі інтелекту стали представники Краматорська: у новому році поборотися за почесні титули приїхали «Інтелектуальні рішення» (ДДМА) і «КоньякСпорт».

У грі «Що? Де? Коли?» у першому турі лідерство серед 19 команд захопив місцевий «Гепард», відповівши правильно на 13 із 15 запитань; у «Інтелектуальних рішеннях» – на 1 відповідь менше. У другому турі зробив ривок «КоньякСпорт»: 12 відповідей; «Інтелектуальні рішення» і «Гепард» – по 11. У результаті чемпіоном із «Що? Де? Коли?» став «Гепард» (24 очки), віце-чемпіоном – «Інтелектуальні рішення» (23). Щоб визначити володаря «бронзи», був проведений додатковий мінітур для «КоньякСпорта» і «Аргонавтів», що мають в активі по 16 очок. Удача посміхнулася барвінківським «ветеранам ігрового руху».

У грі «Брейн-ринг», що проходила по «круговій» схемі для вось-

ми кращих команд, «Інтелектуальні рішення» впевнено пройшли груповий відбір без жодної поразки, але у півфіналі, як і два роки тому, у напруженій боротьбі поступилися «КоньякСпорту» на додатковому запитанні (3:4). Фінал між «Аргонавтами» і «КоньякСпортом» завершився впевненою перемогою господарів, у боротьбі за «бронзу» «Інтелектуальні рішення» знов у напруженій боротьбі поступилися «Гепарду» (2:3). Однак диплом кращого гравця «Брейн-рингу», що дав максимальне число правильних відповідей, був вручений Владиславу Пристин-

ському, «Інтелектуальні рішення».

Таким чином, хоча одна з традицій барвінківських фестивалів – перемога команди з Краматорська хоча б в одній з ігор – і була перервана (у господарів – обидва перших місця), друга традиція – команда ДДМА обов'язково посідає призове місце (у 2001-му і в січні 2016-го це були перші місця) – збереглася. Нагадаємо, що перший фестиваль за участю представників Академії відбувся восени 1997 року.

До зустрічі через рік, гостинне Барвінкове!

Олександр Мельников

НЕЙРОМЕРЕЖНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХНЕ ЗАСТОСУВАННЯ

У грудні на кафедрі технологій машинобудування ДДМА відбулася XVIII міжнародна наукова конференція «Нейромережні технології та їхнє застосування – НСТІП-2019». На конференції представлено більше 40 доповідей, з яких половина – доповіді іноземних науковців з університетів США, Китаю, Японії, Канади, Бразилії, Індії, Малайзії, В'єтнаму, Ірану, Нігерії.

Завідувач кафедри технологій машинобудування Сергій Кова-

левський привітав учасників конференції та зазначив, що наукові дослідження з використанням нейромережних технологій значно розширюють можливості сучасних науковців у будь-якій галузі, що робить тематику різноманітною та завжди актуальною. Використання нейронних мереж дає можливість знайти відповіді на запитання, які раніше відповідей не мали.

Наукові роботи, які були представлені на конференції, пропону-

вали використання методів моделювання на основі нейромережних технологій для вирішення таких проблем, як: дослідження та створення нових хімічних речовин, управління логістичним центром, дослідження металургійних процесів, дослідження алгоритмів побудови нейронних мереж, дослідження енергетичних, будівельних та геологічних технологій, а також питання менеджменту, маркетингу, освітніх технологій.

Магістранти кафедри технологій машинобудування доповіли про використання методів моделювання на основі нейромережних технологій у своїх наукових роботах, які пов'язані з новими методами обробки, зміцнення, оздоблювання, діагностики поверхонь, створенням та вдосконаленням сучасного технологічного обладнання, контролем точності та якості поверхні.

За результатами конференції на кафедрі технологій машинобудування підготовлено збірник наукових праць.

Світлана Олійник, старший викладач кафедри ТМ

ВІЙНА І МИР. ЛИСТИ

ЙОЛКА, ЧАСТИНА ДРУГА – ЗАВЕРШЕННЯ

Рік – новий, клопоти – старі. У нашій рубриці ми продовжуємо історію з минулого номеру газети. Цього разу ми дізнаємося, чим закінчилася історія, заснована на спогадах добровольця ЗСУ Чупіка. Для тих, хто вже забув, нагадуємо, що в першій частині «Йолки» Чупік розповів про своєрідну «романтику» чергування на спостережному посту на передовій. Жаргонна розмова солдатів, описання їхнього побуту та халепи із сепаратистами чекають на нас у продовженні минулої статті рубрики «Війна і мир. Листи» (№ 19(365) від 13 грудня 2019 року).

Задля більшої атмосфери, ми намагалися зберегти оригінальний стиль написання (по можливості), а для більшого розуміння читачами сленгу – наприкінці приводимо невеличкий словничок (зноски з «*»).

«– Чупік, ти «Божественну комедію» читав?»

– Давно. В школі ще. Знаю, що мужик адом бродив. 9 кругів, усі діла.

– Мені кається, що цей опорнік і є ад.

– Тіпу, що нас всіх убили в 14-му році і ми зараз в нашом персональному аду?

– Тіп того.

– То тоді або я, або ти – НПС*. Персональний ад же ж для індивіда. А остальний наряд

в персональному аду – НеПісі і декорації. Як тобі таке, Ілон Маск?

– Тоді, напевно, вони об'єднують людей в групи по інтересам. Або, як комуністи, – уплотняють. Адів на всіх не хватає.

– Шо за жизнь, даже в мій уютний адок лізуть. Грьобані комуністи. Ненавіжу. Вбивав би. Сидів би собі сам на опорніку*. Чайок би пив. Дровішки різав. Не, блін. Налізло укропів

в мій ад. Розкопали окопи, дотів наробили і систему спостереження задокоментували. І сепарів ще щедрою рукою насипало. Стріляють, спати мішають. Мудаци.

– Так вертаючись до «Божественної комедії»... Там же ж кожен круг був особенний. Хто жарився, і як жарився. От на нашому опорнічку мінімум два круга ада є. В одному жарко, як в цьому бліндажу. А другий круг – холод. Холод, в

якому ми мерзнем, коли бдім.

– Ше є третій.

– Який це?

– Бліндажик, де чайник кіпятим.

– Дик там же нормально!

– Яке нормально? Якесь падла чайника повного налле, і жди годину, поки закипить. І диму напускають, і пластмасу в буржуйку кинуть – хлібала чорні, сморід страшний.

– Согласен. А знаєш, що на останньому кругу ада було?

– Не.

– Холод. Сатанинський холод. І, власне, сам Сатана, замерзший в льод. А в нас тоже дубак страшний. І ДШК* льодом покрилось.

– Ггг. Мехвод* ше до бехи (БМП-2. – Ред.) примерзший в аду цьому десь є. В педалі вмерз і кричить так жалосливо: «Памагііі». Ти йому: «Чим памочь? Вадічки? Пакушать? Ви-тащити може?». А він тобі шо?

– А он тебе такой: «Не, ключа на 17 подай, і сигарету». На-хіба мене спасать, мов, якщо беха не робе.

– І питаєш його – а як тебе в ад угоразділо, а він тобі – душу продав за ЗІП* і набор ключів.

– Ггг.

Подобні мислі в голові ро-лілись часто. Думки про пекло, взимку – актуальні як ніколи. Холодрига, чортове біле гавно

(сніг. – Ред.), вічний квест з по-шуку дров, і ад в бліндажу.

Бліндаж ми зробили хоро-роший. У три накати. Чотири полки. Дві верхніх. На верхніх ти лежиш в одних трусах і об-ливаєшся потом. І під кінець свого відпочинку починаєш молитися, щоб сюди попав сна-ряд побільше і закінчив твої страждання.

На нижніх саме оно. На-крився одіяльцем блаженним і балдієш.

А зверху ти задихаєшся і розтікаєшся, як пудинг по суд-ку. Кожного разу, коли ти через дрьому чуєш звук буржуйки, шо одкривається, ти хочеш взяти пістолет і стріляти на ураження. Це жорстоко – під-кидати дрова так часто.

Закінчення на с. 3

МЕДІА-ГРУПИ «АКАДЕМІЯ»

20 РОКІВ

20 РОКІВ У ШТУРВАЛА

За 20 років невпинної роботи медіа-групи «Академія» її робочий колектив постійно змінювався. Щороку сюди приходили нові студенти, і так само щороку з творчої сім'ї випускалися у нове життя – інші студенти. Але все ж таки є одна людина, яка всі ці 20 років віддано трудиться на благо редакції, а якщо бути точнішими, то медіа-група продовжує існувати і активно працювати завдяки цій людині. І, якщо ви хоча б трохи знайомі з нашим колективом, то вам не складно буде здогадатися, про кого йде мова. Звичайно, що це наш улюблений Вячеслав Медведєв – головний редактор медіа-групи «Академія».

Для деяких, а може й для багатьох людей посада шефа асоціюється із суворим командувачем, який тільки й хоче перекинути на вас купу своїх завдань і роботи, завжди робить зауваження і не помічає ваших успіхів у роботі. Але це точно не про нашого шефа. Співпраця із Вячеславом Медведєвим розбиває всі ці уявлення вщент.

Ви б хотіли, щоб вашим наставником у роботі була така людина, яка ставилася б до вас, як люблячий батько до своєї дитини? Колективу медіа-групи «Академія» дуже пощастило в цьому. Для студентів, які знаходяться далеко від батьків за різних причин, це має ще більшу цінність. Коли ти приходиш у місце, де головний редактор може надихати тебе на роботу, дати цінні поради, які стосуються не тільки робочих моментів, але й життєвих ситуацій, то хочеться ще більш віддано працювати, хоча б

заради того, щоби не підводити свого наставника. Якщо знадобиться, то ви можете отримати від нього і психологічну підтримку, а на додачу ще й долю позитиву й жартів.

Звичайно, як і справжній батько не буде завжди вихвалити дитину, так само і Вячеслав Степанович може поспарити й покритикувати, коли треба. Але це не така критика, коли тобі просто висказали все, що ти робиш не так, і залишили тебе в такому стані. Будь-які зауваження супроводжуються порадами, як же варто зробити, щоб усе було ще краще.

У колективі медіа-групи є такі люди, яких Вячеслав Степанович помітив просто в Академії і привів до редакції особисто. Власне кажучи, мені пощастило бути однією з них. І ті, кого він так помітив, може й самі не підозрювали, що можуть бути журналістами, а потім і взагалі дивуються, коли розкривають у собі якісь талан-

ти й задатки журналіста. Як на мене, така здатність побачити у звичайному студенті майбутнього кореспондента чи ведучого, підтверджує професіоналізм самого головного редактора. Це той випадок, коли журналістика в крові – і ти можеш бачити «своїх, рідних».

Вячеслав Степанович, усім колективом медіа-групи ми хочемо віддати шану й величезну подяку Вам за всю Вашу роботу, за старанність і відданість своїй справі, за те, що можете багато чому навчити, підтримати, завжди надихаєте! Дякуємо за ту атмосферу, яку Ви створили й підтримуєте в колективі і покажете нам чудовий приклад! Просто дякуємо за те, що Ви у нас є! Вітаємо із 20-річчям нашої редакції!

Від імені всього колективу медіа-групи
Руфь Кравчук

ЯК РЕДАКЦІЯ ЗМІНЮЄ ДОЛІ

За роки роботи медіа-групи «Академія» випустилося чимало талановитих журналістів, які, мабуть, і не уявляли, що саме редакція може змінити їхню долю. Не дивлячись на те, що випускники медіа-групи за фактом мають узагалі іншу освіту, далеку від творчості й журналістики, це ніяк не завадило їм пов'язати своє життя з улюбленою справою, а навіть і допомогло стати ще кращими спеціалістами у сфері ЗМІ.

зайве навантаження, окрім диплому. Саме в цей період уже треба було замислюватися, де працювати. І тут я усвідомила, що не буду програмістом. Не зможу сидіти в офісі, писати код цілими днями. Настільки звикла кудись бігти, відвідувати якісь

Тому після випуску пішла працювати в інтернет-видання. Точно можу сказати, що навички, отримані в медіа-групі, далі мені дуже допомогли. Тут я дізналася, як взагалі формувати текст, які ставити питання під час інтерв'ю, як себе поводити, аби співрозмовник довіряв тобі, як фотографувати, обробляти фото. Навчилася того, що критика – це норм, а фраза «ти дурак» – не аргумент. Що життя непередбачуване, а теми для матеріалів можна знайти будь-де.

Побажання нинішньому колективу

У вас є дуже крута можливість отримати безкоштовно багато цінних знань та навичок. Фотографування, відеозйомка, монтування, редагування, вибір техніки, об'єктивів. Список великий. А ще можна відкрито висловлювати свої думки, і за це вам нічого не буде.

Експериментуйте, створюйте, надихайтесь та надихайте, підтримуйте одне одного, будьте великою родиною. Беріть усе по максимуму – і погане, і хороше.

Вікторія Повержук,
журналістка медіа-групи
«Академія» з 2011 по 2016 рік

Все почалося з невпевненості та розчарування

Коли я вчилася в школі, то взагалі не мала думок і бажання оволодіти професією журналіста. Так, я добре писала твори з будь-якої теми, добре висловлювала свої думки, вдало підбирала слова. Але це для мене не мало цінності.

Було розуміння того, що мої гуманітарно-літературні таланти в житті не стануть мені в нагоді, тому обрала технічний виш. Хотіла стати програмістом, але в процесі навчання все більше розчаровувалася у виборі з багатьох причин. Не знала, що далі робити, як вчитися, із ким спілкуватися, як знайомитися з людьми, знаходити спільну мову. Усе це на першому курсі. Але якось моя кураторка порадила мені сходити в медіа-групу «Академія» аби спробувати себе в новій сфері.

Ну, я наважилася. Це тоді

був справжній квест – наважитися заговорити з незнайомими людьми, щоби пояснити, навіть що я їх турбую та чого хочу. Але яким було моє здивування, коли виявилось, що в редакції усі до мене дружньо зверталися, були готові вчити, слухати ідеї, сприймати мої дивні захоплення.

Ще коли я тільки прийшла сюди, одразу зрозуміла, що хочу навчитися писати круті статті, цікаві лонгриди (Long-form journalism, укр. довгочит, довготекст – жанр журналістики, якому притаманний великий обсяг контенту. – Ред.). Хоч розуміла, що ця сфера журналістики в епоху цифри та кліпового мислення не дуже популярна. Усе починалося з невеликих новин та вивчення теорії.

Згодом я зрозуміла, що новин про події в Академії мені не достатньо, тому стала пропонувати власні теми та ідеї.

Іноді вони були зовсім дикими, але наша медіа-група тим і унікальна, що можна піднімати будь-які теми, додавати в текст власні думки, гострі вислови.

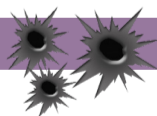
Тож, поступово робота в медіа-групі посіла для мене перше місце. І зараз усе студентське життя асоціюється саме з редакцією – усе найкраще та найщасливіше було тут. Насправді, згадати конкретні найяскравіші моменти важко. Було багато всього: свята, поїздки на природу влітку та навесні, колективні сидіння над випусками до пізнього вечора. Хоча, мабуть, відпочинок усім колективом – це найкраще. Дивлюся на фотографії та посміхаюся.

Непомітно та швидко наблизився час розробки диплому, а потім – його захисту та випуску з Академії. Я прекрасно розуміла, що слід зосередитися тільки на ньому, відкинути все зайве. Але спіймала себе на тому, що

почуваюся якоюсь неповноцінною, якщо не пишу хоча б одну статтю за тиждень, не зустрічаюся з колективом редакції. Тому добровільно брала, як кажуть,

події та заходи, спілкуватися з абсолютно різними людьми, щоразу кидаючи собі виклик, що просто не уявляла свого життя в іншій сфері.

ВІЙНА І МИР. ЛИСТИ

ЙОЛКА, ЧАСТИНА ДРУГА – ЗАВЕРШЕННЯ

Закінчення. Початок на с. 2

Ніч закінчилась. Світало. Сменціки вигнали нас з бліндажу, і ми стали на роги. Наскоро попили і поїли кави. Почали пиритись в роги.

Унилий ранковий пейзаж. Збіса гарний, але вже набивший оскомину. І тут я побачив його.

На восьми сотнях біля окопчиків стояв сепар. Він воровато оглядувався. Потім розслабив булки і по-хазяйські підійшов до ялинок. Маскхалат* його не ховав аж ніяк. І сепар почав... вибирати ялинку. Я аж охренів. І бігом

побіг до дашки (ДШК. – Ред.). Завів ленту, і... І чорта з два. Масло замерзло. І затвор я ледь-ледь відтягнув. Поки вошкався, протирав приціл. Дивлюсь – нема покидька. Сукаааа. Ушол.

Постояв 5 хвилин. Нема. Не мій день.

Розрядив дашку. Пішов на роги. Дивлюся – виглядає опята сепар. За деревом стояв. І неспішно так ялинку вибирає. Хорошу вибрав. Пишну.

Я опята до дашки. Зарядив. Нашов сепара. Навів, вже начав вибирати слабіну спуска.

І тут сепар побіг. Чуйка спра-

цювала, не інаше. Мозг не поняв, але підсвідомість сжала сепарську дупу, і він побіг. Уходіт, сука.

В кінці ельніка він завмер. І став. Кудись витріщався. В мене всередині все калатало ще дужче, як в нього. Навівся. Постріл.

З камор ДТК* вилетів пар, весь дот* трусануло. Піднялась купа пари, і краєм ока я знов навівся і вистрілив. Весь дот окутало паром. Нічорта не видно.

Підхожу до спостерігача. Ну шо? Папав?
– Хрін. Перший нижче на метра два пішов, а другий – чьотинько. Но падлюка за півсекунди од-

пригнув. Щучкой в окоп улетів.

– Сукааа. Абідно. Чого ж так.

Оба раза однаково цілився.

– А я гребу?

– Та і я.

– Зато буде знать, собака, шо нехрен йолочки рубать без дозволу.

– Це яким же тупим нада быть, щоб біля самого нервного опорника вибирать йолку на прямиї відомості?

– Сепаром нада быть.

– Бггг».

Рубрику веде Іван Петренко

ЧИ ОBOB'ЯЗKOBО ЛІЗТИ ДО ОПОЛОНКИ

(ГУМОРИСТИЧНЕ)

З 6 на 7 січня (з 18 на 19 за сучасним календарем) усі християни відзначають Богоявлення, або, як його ще називають, Хрещення Господнє. Кожен у нашій країні знає, що 19 січня треба лізти до ополонки. І неважливо, православний ти чи ні, до ополонки лізуть усі. Воно й не дивно, бо усі, хто в ній скупається, хворіти не будуть цілий рік. А якщо лікарі вам заборонили купатися у крижаній воді, пам'ятайте: у морзі хворих нема. Тож до вашої уваги інструкція, як зустріти Хрещення Господнє.

Мені стало дуже цікаво, що це за магічне свято, і з цим питанням я пішов до «знаючої» бабусі, вона мені все пояснила. Виявляється, що 2000 років тому, у цей день князь Володимир, ну, той, що повчання писав, у Дніпрі хрестив Русь. А бідні люди, мабуть, через стояння в холодній воді, усі захворіли й померли, і Києвом заволоділи москалі. Ще повідала вона мені, що ніч перед Хрещенням магічна, тому потрібно: порухувати, скільки разів за ніч прогавкає собака, слідкувати за Святим Духом над мискою з водою, поспілкуватися з духами, а також різними способами дізнатися своє майбутнє.

До Хрещення треба готуватися ретельно, бо в цей день закладається енергетика на весь рік, а якимось неакуратним рухом можна відігнати ангела-заступника. Якщо ви мешкаєте

в приватному будинку, то занесіть взуття в дім, бо якщо ви залишите його на вулиці, через нього прийдуть хвороби. (Хм. Цікаво, а якщо я залишу взуття на вулиці, а потім скупаюся в ополонці?)

За таку цінну та пізнавальну консультацію я віддав 500 гривень. Але ні грама не жалкую. Погодьтеся, мало де вам хтось розповість щось подібне. А потім я всю ніч ворожив та чаклував. І нічого, що я християнин, і нічого, що чародійство забороняє не тільки християнство, а всі монотеїстичні релігії. Мені ж дозволила «знаюча» бабуса!

Ну, ось уже і ранок. Якщо вас матуся чи бабуса послали до церкви посвятити води, то як цивілізована людина дізнайтеся в інтернеті, коли почнеться служба, бо воду за звичаєм святять після неї. У середньому йде вона десь години три. Усе прорахувавши, прийдіть

години за три до богослужіння. Навіщо? Як?! Полізати замка на церковній брамі, особливо якщо на вулиці стоїть добрий хрещенський мороз, без цього ж вода не освятиться. Але ні у якому разі не заходьте до храму – вода на Хрещення має магічні здібності, тому якщо ви спустите з неї око, вона вилізе з банки і втече від вас.

Ну ось, вода посвячена, і треба бігти до ополонки. Зазвичай «віруючі» збираються біля ополонки десь о 5-й годині ранку, а потім довго чекають батюшку, який прийде до неї посвятити воду. Звісно, чекати близько 6 годин не кожен витримає, тому деякі пірнають в ополонку два рази – до батюшки та після. Звісно, логічно б було прийти до ополонки після служби, але традиції є традиції.

Хоча цього року природа принесла новий сюрприз – льоду на річках немає,

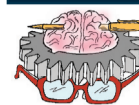
і як же ж тепер оздоровитися на цілий рік? І як без ополонки «православному» відзначити Хрещення? Що? Православні є і в Африці? А як же вони без ополонки обходяться? Так, ополонка – це не тільки українська традиція. До ополонки пірнають ще в інших країнах. Але не думайте, що це єдина традиція по всьому світу. У Південній Європі, наприклад, ловлять хрест (у прямому сенсі слова), водять у річках хороводи; в Італії наряджаються у фей з мішками; серби передягаються у лицарів і влаштовують бої.

P.S. У традиціях немає нічого поганого, але головне – не забувати, що це за свято і що корисного для себе з нього потрібно винести. Жодна традиція не повинна мати серйозного магічного забарвлення, хоча, якщо підходити до традицій із розумом, можна відкрити такі скарби народу, про які не розповість жоден підручник.

Міцного здоров'я та добрих хрещенських морозів!

Андрій Капелешук

УМНИКИ И УМНИЦЫ

«ЧТО? ГДЕ? КОГДА?»

Ответы на вопросы из прошлого номера.

Вопрос 1. В романе Артура Кларка рассказывается о храме на острове в Индийском океане, огромный колокол в котором должен сам подать голос в час бедствия – и однажды это действительно случилось. Ответьте двукоренным словом – во время чего?

Ответ: землетрясение.

Комментарий: во время землетрясения колокольня пришла в движение, и колокол зазвучал. Любопытно, что это великое землетрясение у Кларка произошло в начале XXI века – пусть в точности землетрясение 2004 года ему предсказать не удалось (в романе говорится про 2017 год), но он в очередной раз сделал довольно точный прогноз.

Автор: Михаил Иванов, Саратов.

Вопрос 2. В Главной лиге бейсбола есть правила даже для не самых обычных ситуаций. Так, игрок, желающий СДЕЛАТЬ ЭТО в течение сезона, должен выкупить все свои майки из официального магазина команды. Что мы заменили словами СДЕЛАТЬ ЭТО?

Ответ: поменять номер.

Комментарий: продать майки с «неправильным» номером будет непросто, потому игрок должен компенсировать команде убытки.

Автор: Михаил Иванов, Саратов.

Вопрос 3. Обсерватория Тихо Браге располагалась на балтийском острове Вен. Однако ученому пришлось перенести оттуда часть приборов, так как оказалось, что ОН ухудшает точность измерений. Какой ОН фигурирует в традиционном пожелании?

Ответ: попутный.

Комментарий: стены обсерватории сотрясались от ветра, что мешало проводить точные измерения положения звезд. «Попутного ветра!» – традиционное пожелание счастливого плавания морякам.

Автор: Михаил Иванов, Саратов.

Предлагаем публиковать вопросы третьего этапа международного молодежного чемпионата по игре «Что? Где? Когда?» под названием «Школьный Синхрон-Lite. Выпуск 3.3 – Лига старта. Эпизод IX» – самый простой, средней сложности и самый сложный из второго тура.

Вопрос 1. (ответили все команды, кроме одной). Согласно актуальным исследованиям, сообразившись в больших количествах, муравьи действуют согласованно, так что даже в самых крупных и густонаселенных муравейниках не возникают ОНИ. Назовите ИХ одним словом.

Вопрос 2. (ответила ровно половина команд). Процесс получения водительских прав в Финляндии очень долгий. Так, водитель должен продемонстрировать практические навыки вождения ПРОПУСК. Пропущенные слова входят в загадку о НЕЙ. Назовите ЕЕ.

Вопрос 3. (не ответил никто). Чтобы стимулировать появление радикально новых разработок, такие компании, как Microsoft, Google и Apple, устраивают для сотрудников своих исследовательских отделов встречи с НИМИ. Кого из НИХ назвал своим вдохновителем французский исследователь океана Жак-Ив Кусто?

Александр Мельников, президент Клуба интеллектуальных игр ДГМА

рення з друзями і допомоги тим, хто її потребує.

Так що сміливо вирушайте дивитися фільм, прихиливши смаченького й упаковку носовичків, адже вас чекає справжній спектр емоцій.

І пам'ятайте, що ви самі вирішуєте, коли зробити казкою своє життя!

Лілія Патутінська

НАЙУЛЮБЛЕНІШИЙ САЙТ ДЛЯ «CTRL+C, CTRL+V»

15 січня у всьому світі святкують Wikipedia Day – день народження енциклопедії «Вікіпедія». Її автори й редактори – це тисячі людей по всьому світу, які беруть участь у написанні, доповненні та перекладі статей на більш ніж 250 мов світу.

Вікіпедія – ресурс, без якого зараз не уявляє собі життя будь-який активний користувач інтернету. Досі ведуться суперечки про те, чи можна вважати Вікіпедію повноцінним і надійним джерелом інформації і використовувати посилання на неї, наприклад, у наукових роботах. Вікіпедія швидко стала активним медіа-гравцем: прозміни в статтях ресурсу публікують новини 3М1 рівня New York Times, компанії ламають голову про те, як помістити у Вікіпедію потрібну інформацію про себе, і навіть з'явилися агентства, що спеціалізуються на створенні та редагуванні статей у Вікі. Ну а ми, святкуючи 19-й День народження Вікіпедії, вирішили зібрати цікаві факти про Вікіпедію, які, можливо, вас здивують.

1 Заданими за 2014 рік, Вікіпедія є сьомим зі списку найбільш відвідуваних сайтів у світі. Її випереджають сайти Facebook, Google, YouTube, Instagram, Yahoo, Live.

2 Американський журнал Time визнав якогось абстрактного представника серед мільйонів авторів сайту, що носить узагальнене ім'я You («Ти»), «Людиною року» у 2006 році.

Тоді на обкладинці Time замість традиційного портрета «Людини року» вийшов напис «Ти. Так, ти. Ти контролюєш Століття Інформації. Ласкаво просимо у твій світ».

3 Деякі країни закривають користувачам доступ до Вікіпедії. Так, у 2015 році був закритий доступ у Росії, а у 2017 році це зробила Туреччина.

4 У 2009 році художник Роб Меттюз роздрукував вибрані статті англійського розділу Вікіпедії на 5000 сторінок і шшив їх в книгу з твердою палітуркою. Як він написав у поясненні до цього свого проекту: «Відтворення Вікіпедії в недолугій фізичній формі допомагає легше ставити під сумнів розумність її використання».

5 Джеймс Брайдан видав дванадцятитомника на 7000 сторінок, який назвав «фракська війна: Історіографія змін у Вікіпедії». У цьому виданні відображені всі правки по темі з 2004 по 2009 роки.

6 Сторінка Вікіпедії, яка редагувалася найчастіше, присвячена 43-му президенту США Джорджу Бушу-молодшому. Її правили 45 862 рази.

На другому місці за кількістю змін – список учасників Міжнародної федерації реслінгу (WWE). Цю сторінку правили 42 836 раз.

7 Широку популярність здобула стаття про Біколімський конфлікт у війні XVII століття між Португалією та Державою маратхів, якої насправді не було. Але статтю оформили за всіма правилами, забезпечили посиланнями на неіснуючі джерела, і вона проіснувала близько п'яти років.

8 Термін «вікі» походить від гавайської назви автобусів «вікі-вікі» і перекладається як «швидкий».

9 У Вікіпедії є свій гімн: «Hotel Wikipedia» (пародія на The Eagles «Hotel California»).

10 У грудні 2013 року в за яві ЮНЕСКО з нагоди нагородження засновника Вікіпедії Джиммі Вейлза Золотою медаллю Нільса Бора, про Вікіпедію було сказано, що вона є «символом епохи взаємодії, у яку ми живемо, і це не просто інструмент, це втілення мрії, настільки ж давньої, як людський інтелект і зібрання Олександрійської бібліотеки».

11 На Вікіпедії зареєстровано більше 27 млн користувачів, але при цьому ресурс має всього 1,3 тис. адміністраторів. У цих супер-користувачів є право блокувати інших користувачів і видаляти їхні зміни. Загалом, з адміністраторами краще зайвий раз не жартувати. А також, хоч на ній і зареє-

стровано багато користувачів, та тільки 115 тис. з них роблять регулярні правки в статтях.

12 Хоча Вікіпедія була заснована Джиммі Вейлзом і Ларрі Сенгером, у 2005 році Джиммі Вейлз зізнався, що редагував власну біографію, щоб стерти ім'я Сенгера, як одного з авторів проекту.

13 Щорічно Вікіпедія проводить глобальну конференцію Wikimania. У минулому році цю подію у Швеції відвідало 900 осіб.

14 Експерти виявили, що числ активних користувачів Вікіпедії залежить від погоди. Чим холодніше на вулиці, тим більше людина читає і править енциклопедію. Ймовірно, з цієї причини північні країни мають більш повні і інформативні розділи Вікіпедії. Наприклад, фінський сектор енциклопедії більший, ніж іспанський.

Засновники сайту говорять, що не треба вірити їхній інформації на сто відсотків. Хоч енциклопедія і містить багато наукових статей, але її пишуть та правлять звичайні люди. Деякі країни навмисно замінюють поняття, фабрикують або не дають повних матеріалів. Особливо це помітно в статтях російськомовної Вікіпедії.

Сподіваємося, що ми змогли трохи поповнити ваші знання і ви дізналися щось цікаве про Вікіпедію.

Софія Павлова

ЩО ПОДИВИТИСЬ

LAST CHRISTMAS – БІЛЬШЕ, НІЖ СВЯТКОВА РОМАНТИЧНА КОМЕДІЯ

Багато фільмів було знято на різдвяну тематику, і це найчастіше казки, романтичні і добрі. Last Christmas у певній мірі підтримує традицію. Але все ж фільм має одну відмінність – сенс.

Цей фільм розповідає про те, як протистояти страху, прийняти трагедію, подолати травму. Фільм також торкається складної теми ставлення до іммігрантів.

Головна героїня Кейт проходить шлях від хорошої дівчини до безвідповідальної п'яниці і назад – до самої відданої людини. Тим не менш, вона – не єдиний персонаж, що долає травми минулого й налагоджує своє життя. Зокрема, мати Кейт боїться, що їхня сім'я, що складається з югославських біженців, буде вигнана з Лондона й по-

вернуться на батьківщину, або, що ще гірше, постраждає від британських ксенофобів. Так же само в сестри Кейт, яка боїться повністю прийняти свої стосунки через страх, що її сім'я їх не схвалить.

Персонажі не відчувають себе в достатній безпеці, щоб бути коханими і, так чи інакше, захищаються від своєї вразливості.

Думка про те, що зрада, травми, проблеми, ксенофобія можуть переслідувати нас вічно, згадується навіть у пісні Джорджа Майкла Last Christmas, яка дала назву фільму. Герой пісні розмірковує про розбите раніше серце, маючи намір рухатися далі й цього року подарувати своє серце «комусь особливому». Однак він вирішує почекати до наступного року.

«Минулого Різдва я віддав тобі своє серце. Але наступного дня ти повернула його. Цього року, щоб уникнути сліз, я віддам його комусь особливому».

Може бути, цього року я віддам його комусь-небудь. Кому-небудь особливому».

Стосунки одночасно підтримують нас і кидають нам виклик – особливо за часів великих труднощів. З цієї причини не дивно, що Кейт починає розглядати Тома (головного героя), як рятівника. За допомогою Тома Кейт учиться любити інших людей і, головне, любити себе. Саме любов до себе дозволила Кейт зцілитися й знову відкрити для себе радість життя, а потім використовувати її для об'єднання своєї сім'ї, прими-

Газета «Академія»

Засновник і видавництво: ДДМА

Випускається з 17 грудня 1999 р.

ДЦ 1492 від 10.12.99

Головний редактор: В. Медведєв

Адреса засновника, видавництва та редакції:

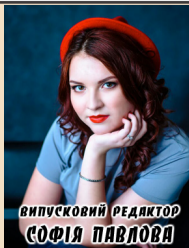
84313 м. Краматорськ, вул. Академічна, 72,

ауд. 1411, тел. (0626) 41-81-20

E-mail: gazeta@dgma.donetsk.ua

Сайти: http://www.dgma.donetsk.ua/publish/np/

Логотип газети за ескізом Т. Лук'янович

ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР
СОФІЯ ПАВЛОВА

Фото: В. Медведєв, К. Маркова,

Л. Патутінська, А. Тищенко, С. Хряков

Літературні коректори:

О. Дудченко, В. Лебединська

Верстка і комп'ютерний набір:

А. Капелешук, В. Лебединська

Над номером працювали:

В. Лебединська, К. Єрмакова, К. Кочерова

Точка зору авторів

не завжди поділяється редакцією.

Відповідальність за достовірність

інформації несе автор.

Редакція зберігає право літературного

редагування і скорочення.

При використанні матеріалів посилання

на газету «Академія» обов'язкове.